

AD AUTOREM, CONFORTATIVAM SACRAM SYMPHONIACAM PUBLI- ci juris facientem.

ÆLICA MELPOMENE, Musei prima Senacli,
HARTMANNUM hos sacros induit in Numeros.
In Numeros, quos anticipet neque Gallica Seiren,
Nec, fœta Aonitis artibus, Italia.
Quin, quod mirentur Gallig, atque Ausones, heic est.
Heic, illi atque isti quod venerentur, habent.
Ne dum si levibus sua conferat ille CAMONIS,
Invidiâ inferior judice turpis eat.
Nec solas HARTMANNO aures satiare lubido est,
Sunt majora quibus quemque perire juvet.
Dura animi, dura hic mentis requiescere gestit,
Hinc solers dulci subjicit utibile.
Et non incæptis faveas, auditor, honestis,
Cum tantum his ipsis sit remed Numeris?
Credo, faves, atque ut confido, porrò favebis.
Surgat ut inde aliis vis potior modulis.
At tu, quid metuis Cai Enceladig, sororem,,
HARTMANNE Aonia gloria MELPOMENES?
Cum te circum omnes, sed non infensa, Camænas
Differat, in nullo limine durus erit.
Adeumdem.
Quod melico includis sacra confortantia torne,
Et facis ut modulis serviat ille piis.
Cur nostri artificem negitem te, HARTMANNE, palati,
Qui prior in numeris esse potes Melicia?
Est sua laus Italî, nec detraho. Sed quia sacris
Rarus honos, reprobæ gratia nulla lyra est.
Quanto igitur potior res est mihi calica, tanto
Laus etiam hisce tuis major inest Modulus.

M. BRICCIUS CRESSIUS Culmbacensis Poëta Coronatus
Cesar. & Schola Gurienfis Collega.